

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ."

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκίτης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΥΡΟΥ

Ὁροι Συναλλαγῶν 8—12 π.μ.

† Ὁ Ἐπίσκοπος Σύρου, Τήνου καὶ Ἄνδρου Ἀθανάσιος ποιεῖται δερμὴν ἐκκλησίαν πρὸς τὸ εὐσεβὲς καὶ φιλάνθρωπον ποιμνιον αὐτοῦ πρὸς περίθαλψιν τῶν ἀπόρων οἰκονομειῶν τῶν ἐπιστράτων.

Τέκνα μου ἐν Χριστῷ ἀγαπητά.

«Μηδὲν φοβοῦ, ἃ μέλλεις πάσχειν—καὶ γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς» ἀναφω-νεῖ ἡ ἐκκλησία.

Ἐν τῇ κρίσει ταύτῃ ἐθνικῇ περιστάσει, καθ' ἣν τὸ ἔθνος σύσσωμον καὶ σύμφυχον ἀδιακρίτως τάξεως καὶ ἀξιομάτων καὶ πολιτικῶν πατριῶν καὶ φρονημάτων ἐπιστρατεύεται, ὑπακούον εἰς τὴν γλυκυτάτην τῆς πατρίδος φωνήν, καὶ τὴν φωνὴν Ἐκείνου, οὐτινος ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡρωϊκὴ μορφή γοητεύουσα καὶ κραταιὰ ἐξυψοῦται ἐν τῇ μέσῃ ἡμῶν, καθαρῶς ἡμᾶς διὰ τῆς ὑψίστης τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας δυνάμεως καὶ ἐμπνεύσεως, τῆς προσευχῆς, καὶ μετάρσιοι οὕτω γενόμενοι εὐχαριστήσωμεν τῇ Παναγᾷ Θεῷ, ὅτι ἐξήγειρεν ἡμᾶς πρὸς διαφύλαξιν τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων ἡμῶν. Ἐπάκουσον τῶν θερμῶν ἡμῶν δεήσεων, Θεέ, ἐπουράνιε ὁδηγὲ τῶν μαχῶν! Ὁδήγει τὸ ἔθνος ἡμῶν, Παντοδύναμε, εἰς τὴν δόξαν καὶ τοὺς θριάμβους. Ὅτι ὡς ὁ Ἄδης παφλάζει, δικαιοκρίτα, οὕτω καὶ ὁ κραταιὸς Σου βραχίων κατακρημνίζει τὸ ἔργον τοῦ σκότους. Ἡ εὐσέβεια τοῦ λαοῦ καὶ Ἐκείνου, ἔστω ἡμῖν πᾶσιν ἡ κυρίως ἐμπνευσις πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑψίστου πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος, ὅτι θρησκεία καὶ πατρίς εἰσι τὰ θεϊότερα καὶ ἱερώτερα τῆς ἐλληνικῆς ψυχῆς καὶ καρδίας. Ἡ πατρίς εἶνε ἡ γεννώσα, τρέφουσα καὶ ἀνατρέφουσα ἡμᾶς· ὁ πολίτης ἔχει ὡς ὑψιστον καθήκον τὴν υπεράσπισιν τῶν βωμῶν καὶ τῶν ἐστιῶν, ἵνα μὴ βεθληῶνται τὰ ἱερά καὶ οἱ τάφοι τῶν προγόνων. Ἡ γῆ τῶν πατέρων εἶνε τὸ καθηγιασμένον ὑπὸ τῆς θρησκείας ἔδαφος. Αἱ ἡρωϊκαὶ ψυχαὶ τῶν στρατιωτῶν ἡμῶν ἐνοῦνται διὰ μέσου τῶν αἰώνων διὰ τοῦ δεσμοῦ τῶν αὐτῶν κοινῶν πόθων ἐνδόξου πατρίδος, καὶ ὀμνύουσι πάντοτε τὸν ἱερὸν ὄρκον «οὐ καταισχνῶ ὄπλα τὰ ἱερά», καὶ «ἐμπρὸς τέκνα τοῦ Ἄρεως, ἐλευθερώσατε παιδας, γυναίκας, τὰ ἱερά τῶν πατέρων θεῶν, τοὺς τάφους τῶν προγόνων, διότι περὶ πάντων τούτων εἶνε ὁ ἀγὼν». Ἐχομεν πατρίδα τεθεμελιωμένην

διὰ τῆς πίστεως καὶ λατρείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως τῶν ἡρωϊκῶν τέκνων ἡμῶν. Ἡ σποδὸς τῶν νεκρῶν δημοουργεῖ τὴν πατρίδα. Διὰ τῆς σποδοῦ ταύτης τῶν τετιμημένων νεκρῶν ἡμῶν ἅπαν τὸ ἐλληνικὸν ἔδαφος εἶνε μεμεστωμένον.

Ἐχθροὶ προαιώνιοι καὶ ὑπουλοὶ περιουκλοῦσι τὴν πατρίδα ἡμῶν, καὶ ὑπεϊκοντες εἰς τοὺς ἀνοσίους πόθους αὐτῶν ὀμνύουσι τὸν ἐθνικὸν ὄλεθρον ἡμῶν γλιχόμενοι νὰ ἐπελάσωσιν εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων ἡμῶν πρὸς ἐρήμωσιν, δῆλωσιν, ἀτίμωσιν καὶ βεθληῶσιν τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων ἡμῶν. Ἀλλὰ προβάλλομεν τὸ ἐρώτημα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων πρὶν ἢ ἐκ τῆς θήκης σπασώμεθα τὸ ξίφος πρὸς τὴν διατάρασσουσιν οὕτοι τὴν εἰρήνην, καὶ ἐπιφθόνως ὑποβλέπουσι τὴν πρόδοον τῆς φυλῆς ἡμῶν;

Εἰς τὸ διαπόρημα τοῦτο ἐξαναγκάζει ἡμᾶς ἡ ἐνδοξὸς ἱστορία ἡμῶν, ἐξαναγκάζει τὸ ἐνιαῖον καὶ ἀδιαίρετον πάντων τῶν ἀποτελούντων τὴν ἐλληνικὴν πατρίδα, ἣν θεοεἰκελλοὶ πρόγονοι κατεκληρονόμησαν ἡμῖν διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν ἐνδόξως καὶ ἐντίμως, ἐξαναγκάζει ἡμᾶς ἡ ἱερότης τῆς χώρας ἡμῶν, τὰ πάμφωτα καὶ θεῖα αὐτῆς γνωρίσματα, τὰ οὐρανογεῖτονα, τὰ ἀφθιτα ἐκείνα καὶ αἰώνια καὶ ἀθάνατα, τὰ μέχρι οὐρανοῦ ἑστῶντα περὶ τοῦ δικαίου ἡμῶν, τὰ αἰωνόβια, οἱ ἱεροὶ αὐτῆς βωμοὶ καὶ τὰ θεῖα αὐτῆς προϊόντα τῆς τέχνης τοῦ δαιμονίου ἐλληνικοῦ πνεύματος. Πανταχοῦ ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ τῶν πατέρων περιύπτανται ἐμπνευσμένοι ἡρωϊκαὶ ψυχαί, ἐπὶ τῶν τάφων τῶν ὁποίων ἀχνίζει εἰσέτι τὸ νοπὸν αἷμα τῶν ἐθνομαρτύρων ἡμῶν, ἀπὸ τοῦ ἀειμνήστου ἐθνομάρτυρος τοῦ βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου, τῶν αἰοδιμῶν Πατριαρχῶν τῶν ἀπαγχονιζομένων μέχρι τοῦ τελευταίου ἐθνομάρτυρος Αἰμιλιανοῦ, καὶ τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἀποστελλοῦσιν ἡμῖν ἐκ τῶν οὐρανῶν χαιρετισμὸν θεῶμενοι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν νικῶν, παροτρύνουσι, ὅπως ἀτρέμητοι, ἐν ἀνάγκῃ χωρήσωμεν πρὸς τὰ πρόσω ἀποσμίχοντες τὰ δάκρυα τῶν ἀλυτρώτων ἀδελφῶν ἡμῶν. Ὅ οἶαι ἀληθῶς συγκινοῦσαι καὶ ἐμπνεύουσαι ἡρωϊκαὶ καὶ θεῖαι εἰκόνες ἀναπαρίστανται πρὸ τῶν ὀμμάτων ἡμῶν, ἐκφράζουσαι εὐγλωττότατα τὴν πᾶσα ἐλληνικὴν καρδίαν ἐπαισθάνεται ἐν τῇ κρίσει ταύτῃ κοσμοϊστορικῇ περιστάσει! Τὶ δὲ ἐν τῇ στήθει ἡμῶν πάντων παφλάζει ταύτην τὴν στιγμὴν οὐδεὶς δύναται διὰ λόγων νὰ ἐκφράσῃ. Ἐπικαλεσθῶμεν τὴν βοήθειαν τοῦ Παντοδυναμίου. Ἐφ' ὅσον τὸ θεῖον συμπαραστατεῖ καὶ βοηθεῖ ἡμῖν, οὐδέποτε ἡ ἱερά χώρα ἡμῶν γενήσεται λεία χειρῶν ἀρπάγων. Ἐὰν ὁ Θεὸς προστάσῃ, θέλομεν ὑπομείνει μέχρι τῆς τελευταίας βραίδος τοῦ αἵματος ἡμῶν, υπερασπίζοντες τὴν πατρίδα, τὴν θειοτέραν καὶ ἀγιωτέραν

παντὸς ἐν τῇ κόσμῳ, μέχρι οὐ ὁ αὐτὸς Θεὸς ἀναλάβῃ τὰ ὄπλα ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν. Ἡ στιγμὴ αὕτη, στιγμὴ καθοσιώσεως καὶ καθαρῶσεως ἐμφανίζει πρὸς ἡμῶν μεταρσίων τοὺς ἥρωας, τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνισμένους ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ ἑναρμονίως ἀκούομεν τὰς παραινούσας αὐτῶν φωνὰς «ὦ ξεῖν' ἀγγέλλειν Λακαὶ δαιμονίοις ὅτι τῆδε κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι».

Καὶ εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ ἐκραγῇ τὸ πῦρ πανταχοῦ μακρὰν καὶ πλησίον, φεῦ, ἀνέμων συστροφῇ, τυφὸν, θύελλα καταστρεπτικὰ ἐπίκεινται. Ἄλλ' εἴθε αἱ ἐπικείμεναι αὐταὶ θύελλαί, αἵτινες μέλλουσι νὰ φέρωνται διὰ τῶν ἀγρῶν καὶ ὀρέων, διὰ τῶν δρυμῶν τῶν ἐλληνικῶν, καὶ τῆς θαλάσσης νὰ ὦσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, εὐλογία, ἐξάγνις, καὶ ἀπολύτρωσις τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. Τὸ δίκαιον εἶνε ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἔχομεν τὴν συνειδήσιν ἡμῶν ἐπαναπαυμένην. Ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ εἶνε πάντοτε ὑπὲρ τοῦ δικαίου. Αὐτὸς ὁ Θεὸς ἀναπετάνουσι τὴν ἱεράν ἡμῶν σημαίαν, ὡς ἀνεπέτασε τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐν τῇ οὐρανῷ, ὡς δύναμιν καὶ ἐμπνευσιν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. Ὁ αὐτὸς Θεὸς παραδίδει ταύτην εἰς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα τὸν στρατηλάτην Κωνσταντῖνον καὶ τὸν φιλόχριστον στρατὸν ἡμῶν, καὶ τὸ ξίφος πρὸς τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀγῶνα· «εἰ ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, οὐδεὶς καθ' ἡμῶν».

«Μηδὲν φοβοῦ, ἃ μέλλεις πάσχειν». Οἱ θεοὶ οὗτοι λόγοι ἀληθῶς ἰσχύουσι διὰ πᾶσαν ἐλληνικὴν καρδίαν, ἰσχύουσι διὰ τὴν τεθλιμμένην καρδίαν τῆς μητρὸς, ἥτις τὸν υἱὸν αὐτῆς καὶ ἴσως τὸν μονογενῆ ἔχει ἐν τῇ στρατοπέδῳ μακρὰν, καὶ αὕτη εἶνε ἐστερημένη τῶν πάντων, οἱ λόγοι οὗτοι δύναται νὰ ὦσιν ἐναποτετυπωμένοι καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς συζύγου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ γέροντος πατρὸς, οὗτοι ἔχουσι ἤδη ὑπὸ τὰ ὄπλα ἀποσπασθέντας ἐκ τῶν ἀγκαλῶν αὐτῶν τοὺς προσφιλεῖς τῶν, ὡς καὶ αὕτη ἡ μνηστὴ τὸν μνηστῆρά της. Ἀπαιτοῦνται βεβαίως παρὰ πάντων θυσίαι. Αὐτὸς ὁ Θεὸς προτάσσει τὸν ἱερὸν τῆς πατρίδος βωμὸν πρὸ ἡμῶν, καὶ παραγγέλλει διὰ τοῦ στόματος τοῦ ἐμπνευσμένου Βασιλέως ἡμῶν. Ὁφείλομεν καὶ τὰ πολυτιμώτερα καὶ ἱερώτερα τῆς καρδίας ἡμῶν νὰ θυσιάσωμεν πρὸς σωτηρίαν τῆς πατρίδος.

Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἰσχύουσι μόνον τὰ ἔργα. Τὰ ἔργα μόνον σώζουσι. Θυσιάσωμεν τὰ πάντα διὰ τὴν πατρίδα, καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν ἡμῶν. Ἐκ τῆς καρδίας ἡμῶν διὰ τὴν πατρίδα ἀποσπάσωμεν πᾶν ὅ,τι ἔχομεν πολῦτιμον, αὐτὸν τὸν σύζυγον, τὸν πατέρα, τὸν υἱὸν, τὸν ἀδελφόν, τὸν μνηστῆρα. Τὸ θεῖον ἀπαιτεῖ πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ ὑψίστου τούτου πρὸς τὴν πατρίδα κα-

θήκοντος καρδίας πλήρεις αὐταπαρνήσεως, αὐτοθυσίας καὶ ἐμπνεύσεως.

«Μηδὲν φοβοῦ, ἃ μέλλεις πάσχειν». Ἴδου φαεινότερον ὑπόδειγμα αὐτοθυσίας προβάλλεται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἐνδόξου βασιλικοῦ ἡμῶν οἴκου. Στρατεύονται ἐπτὰ ἥρωες εἰθισμένοι πρὸ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ κονιορτοῦ τῶν τηλεβόλων, τῶν αἰμάτων καὶ τῶν κρότων τῶν δαιμονιωδῶν, πρὸ τοῦ θανάτου καὶ τῶν κακουχιῶν καὶ τῶν φρικαλεοτήτων τοῦ πολέμου. Μάλιστα δὲ ὁ θρυλικὸς βασιλεὺς, ὁ στρατηλάτης ἡμῶν Κωνσταντῖνος. Ἡ δὲ ἐμπνευσμένη μέχρι πάθους ὑπὲρ τῶν ἐλληνικῶν ἰδεωδῶν σεπτὴ ἡμῶν Ἀνασσα Σοφία ἀνεπέτασεν ἤδη τὴν λευκὴν σημαίαν τοῦ Σαμαρείτου μετὰ τῆς ἀλλῆς πλειάδος τῶν ἐλληνίδων πριγκηπισσῶν. Καὶ ὡς ἐπίγειοι ἄγγελοι ἐργάζονται πρὸς ἀνακούφισιν καὶ περιθάλψιν τῆς δυστυχίας. Τίς Ἕλλην δὲν εἶνε πρόθυμος νὰ τάχθῃ εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Βασιλέως του καὶ νὰ χύσῃ καὶ αὐτὸ τὸ αἷμα τῆς καρδίας του, ἀφ' οὗ μάλιστα γνωρίζει κάλλιστα, ὅτι ἡ καρδία τοῦ Βασιλέως του ἤμασεν, ἔπαθε, καὶ αἰμάσσει διὰ τὴν πατρίδα; Ὡμεν πάντες ἐτοιμοὶ καὶ ἀτρόμητοι κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἠδελφωμένοι ψυχῇ τε καὶ σώματι. «Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου» ἔστω ἡμῖν πᾶσι τὸ ἐθνικὸν σύνθημα πρὸς νικηφόρον διεξαγωγὴν τυχόντος πολέμου καὶ τῶν δεινῶν ἐθνικῶν περιστάσεων. Ἐὰν ἐθεώμεθα πρὸς ἀλλήλους πάντες ἐν τῇ κρισίμῃ ταύτῃ ἐθνικῇ στιγμῇ ἀναμφισδητήτως θὰ ἐθεώμεθα ἐν τῇ καρδίᾳ πάντων ἀνεξαιρέτως τοὺς λόγους τούτους τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν σύμβολον καὶ σύνθημα ἡμῶν. Θὰ ἐθεώμεθα ἐν τῇ βάθει τοῦ στήθους ἡμῶν, ὡσεὶ ὑπὸ φλογίνης ῥομφαίας γεγραμμένον, τὸν σφοδρὸν πόθον ἀπαυγάζοντα, νὰ καταπνίξωμεν καὶ ἐξαφανίσωμεν τὰς ἐσωτερικὰς τῶν πολιτικῶν φατριῶν διαφορὰς ἕριδας, ἀναπεινούοντες τὴν μίαν καὶ μόνην ἱερωτάτην σημαίαν, τὴν κυανόλευκον, τὴν ὑπὸ τοῦ σταυροῦ ἐπιστεφομένην, τὸ ἱερωτάτον τοῦτο σύμβολον τοῦ ἐλληνισμοῦ, ἵνα πάντες ὡς ἀδελφοὶ ἠνωμένοι ἔχωμεν ἐν τῇ ἐθνικῇ ἡμῶν ψυχῇ ἐναποτετυπωμένον, ὅτι διὰ τὸν Θεόν, τὸν Βασιλέα καὶ τὴν πατρίδα ἡμῶν οὐδεὶς δύναται νὰ χωρίσῃ ἡμᾶς. Πάντες διαπνεόμεθα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συναισθήματος ὡς τοῦ ἱερωτάτου, ὅτι εἰς Θεός, εἰς Βασιλεὺς, εἰς λαὸς ἐστί. Τὰ πάντα χάριν τούτων θέλωμεν θυσιάσει.

Ἄλλ' οἱ ἐν τῇ οἴκῳ ἀναπομεινάντες μόνοι ἀνευ προστασίας, αἱ γυναῖκες, οἱ γέροντες, τὰ τέκνα, οἱ γονεῖς, δεόν πάντες μετ' ἀγάπης, ὡς ἴδιοι ἡμῶν ἀδελφοὶ καὶ γονεῖς νὰ τύχωσι βοήθειας καὶ περιθάλψεως. Πανταχοῦ ἀκούεται ἐν τῇ πόλει ἡμῶν γοερά ἢ φωνὴ τοῦ ἐξωλεστάτου θηρίου τῆς πείνης, τῶν στερήσεων καὶ τῶν ἀναγκῶν. Τείνωμεν τὴν χεῖρα ἡμῶν φιλόανθρωπον καὶ ἀδελφικὴν πρὸς τὴν ἐγκαταλειμμένην μητέρα, καὶ ἀνοιξώμεν τὴν θύραν τῆς καρδίας ἡμῶν πρὸς βοήθειαν. Ἐμπρὸς πάντες οἱ πλοῦσοι ἐπιδείξατε τὰ φιλόανθρωπα αἰσθήματα τῆς καρδίας ὑμῶν συμμετέχοντες, ὡς παρήγοροι ἄγγελοι τῶν στερήσεων καὶ τῶν θλίψεων. Καὶ ἐκεῖ, ὅπου ἀλλεῖπει ἢ ἀνδρική χεὶρ ἐπιστρατευθεῖσα ἤδη διὰ τὸν παρὶ ὑπάρξεως ἱερὸν ἀγῶνα, σπεύσωμεν πάντες πρὸς καλλιέργειαν τῆς γῆς ἀδιακρίτως τάξεως, ὡς ἀδελφοὶ, ὡς ἀφωσιωμένοι καὶ πιστοὶ γείτονες. Καὶ οὕτω ἀνακαινίσωμεν τὸ ἀρχαῖον ἰδεώδες τῶν χριστιανῶν, οἵτινες ἐθαυροῦντο πάντες ὡς ἀδελφοὶ ἠνωμένοι εἰς μίαν ψυχὴν καὶ καρδίαν, ἵνα καὶ οὕτω οἱ στρατευόμενοι δράττωσι τὰ ὄπλα μετὰ μείζονος αὐτοθυσίας πεποιθότες, ὅτι ἡμεῖς προνοοῦμεν περὶ τῶν προσφιλῶν αὐτῶν, πληροῦμεν αὐτῶν τὰς ἀνάγκας, καὶ ἀποσμίχομεν διὰ τῶν εὐεργετικῶν καὶ φιλοανθρώπων ἡ-

μῶν χειρῶν τὰ δάκρυά των, καὶ γλυκαίνωμεν τὰς πικρίας αὐτῶν.

Ἡ παρούσα κατάστασις ἀπαιτεῖ θυσίαν τῆς ζωῆς, καὶ θυσίας ὀλικίας. Πόσοι μητέρες, πόσοι γέροντες πατέρες, πόσα ὄρφανὰ ἀναμένουσι τὴν εὐλογίαν ταύτην τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Ἐλαφρύνωμεν, τέκνα μου ἐν Χριστῷ, τὰ βάρη καὶ τὰς θλίψεις αὐτῶν μεταδίδοντες ἐκ τοῦ πλοῦτου ἡμῶν καὶ αὐτοῖς τοῖς στερηθεῖσι τοὺς προστάτας αὐτῶν. Στειρεύσωμεν τὰ δάκρυα τῆς δυστυχίας, καὶ ἀποσμίξωμεν ταῦτα διὰ τῆς φιλοανθρώπου χειρὸς ἡμῶν, προσφέροντες ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν μετ' ἀγάπης καὶ ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ ἐπιστράτευσις συντελεῖται. Καὶ ἴσως πρόκειται περὶ ζωῆς ἢ θανάτου. Ἐπαισθανόμεθα πάντες τὴν μεγίστην ταύτην ἐθνικὴν στιγμὴν, καὶ σύναμα ἀκούομεν καὶ αὐτὴν τὴν παραινούσαν φωνὴν τοῦ ζῶντος Θεοῦ «μηδὲν φοβοῦ, ἃ μέλλεις πάσχειν—καὶ γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς». Εἰς τὸν Θεόν, τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Πατρίδα ἡμῶν ὄλως ἀφωσιωμένοι ἐν πίστει καὶ εὐσεβείᾳ ἀνατίθεμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν καὶ τὸν θάνατον.

Εἴη ὑμῖν ἅπασι χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος.

Ἡ ΒΟΗ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Ὁ πόλεμος προμηνύεται μικρὸς, αἱ θυσίαι μεγάλαι, αἱ συνέπειαι ἀπρόβλεπτοι. Ἐκ τοῦ πολέμου θὰ προέλθωσι νέοι ὄροι, νέα σχέδια, νέοι παράγοντες. Οὐδεὶς δύναται νὰ προῖπῃ τί θὰ γίνῃ, τίς θὰ νικήσῃ, τίς θὰ ἠττηθῇ. Περὶ ὧν τούτων μόνον οἱ ἀνόητοι λέγουσιν καὶ μόνον οἱ ἡλίθιοι πιστεύουσιν. Τώρα τὰ πάντα εἶνε ἀδέβια, μετέωρα, ἀόριστα, σκοτεινά. Καὶ ὅμως πολλοὶ γράφουσιν, προλέγουσιν, συζητοῦν, ἀποφαίνονται. Ἀνακηρύττουσι τὸν νικητὴν καὶ θρηνοῦσι τὸν ἠττημένον. Τόσον τὸ χειρότερον διὰ τοὺς νέους τούτους προφήτας.

Τὸ μόνον βέβαιον εἶνε ὅτι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις ἔχουσι βλέψεις καὶ σκοποὺς ἐπὶ τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ ἐπειδὴ τὰ πράγματα τοῦ Αἴμου ἦσαν πρὸ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων ἀνίσχυρα καὶ κατέστησαν μετὰ τοὺς πολέμους ἐκείνους ἀκόμη ἀνησυχώτερα ἐπειδὴ οἱ Βαλκανικοὶ πόλεμοι ἐδημιούργησαν προστριβὰς μεταξὺ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, αἱ δὲ προστριβὰι αὐταῖ ἐπετάχυναν τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, φαίνεται καὶ ἡλίως φανερότερον ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς Συνθήκης, μετὰ τὸ πέρας τοῦ σημερινοῦ πολέμου, ἢ Χερσόνησος τῆς Βαλκανικῆς θὰ παίξῃ μέγιστον ρόλον, διότι καὶ τὰ Ἑλληνικὰ ζητήματα, καὶ τὸ Σλαυτικὸν καὶ τὸ Ἀλβανικὸν θὰ ἐξετασθῶσι καὶ θὰ κανονισθῶσιν. Ἡ Μακεδονία, ἢ Ἡπειρος, ἢ Θράκη, αἱ Νῆσοι θὰ λάθωσι τὴν τύχην αὐτῶν. Αὐτὰ βλέπουσιν οἱ θέλοντες καὶ οἱ δυνάμενοι νὰ βλέπωσι καὶ νὰ κρίνωσι. Διότι μὴ λησμονώμεν ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες ἢ δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουσι νὰ κρίνωσιν.

Οἱ πάντες ἐν Ἑλλάδι λέγομεν πολλὰ, κάμνομεν ὑποθέσεις, καταστρώνομεν σχέδια, ἐκθέτομεν θεωρίας. Καὶ δὲν θέλωμεν νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι πάντα ταῦτα δὲν ἀξίζουν τίποτε ἀπέναντι τῶν πραγμάτων, τῶν γεγονότων, τῶν ἀριθμῶν τὰ ὁποῖα ὀμιλοῦσιν εὐγλωττώτατα. Τίς δὲν γινώσκει τί ἐπέδωκε καὶ τί ἐπιδιώκει ἡ Ρωσσία ἐν Ἀνατολῇ ἀπὸ μακρᾶς σειρᾶς αἰῶνων; Τίς δὲν γινώσκει τὰ σχέδια καὶ τοὺς πόθους τῆς Ἀγγλίας, καὶ τίς ἀγνοεῖ τὰ γνωστὰ αἰτία τῆς δολοφονίας τοῦ Καποδιστρίου καὶ τῆς ἐξώσεως τοῦ Ὄθωνος; Ἡ μήπως εἶνε ἄγνωστοι καὶ κρυφαὶ αἱ ἀξιώσεις τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῶν Νήσων, ἐπὶ τῆς Ἡπείρου, ἐπὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας; Κατόπιν ὧν τούτων συμφέρει εἰς τὴν νὰ Ἑλλάδα ἐπικρατήσῃ ἢ Ἀντάντ; Καὶ ἐὰν ἢ Γαλλία θελήσῃ καὶ τὴν φορὴν ταύτην νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα, θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιδῆθῃ ἢ νὰ μαλαξῇ τὰς ἀξιώσεις, τοὺς πόθους καὶ τὰς βλέψεις τῆς Ρωσσίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἀγγλίας;

Ἐξ ἄλλου ἔχομεν τὴν Αὐστρίαν, ἣτις ἔχει σχέδια ἐπὶ τῆς Βαλκανικῆς. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ ἢ Γερμανία θὰ ἔχῃ ὡσαύτως τὰς ἀρχὰς τῆς τῆν πολιτικῆν τῆς ἐν Ἀνατολῇ. Ἐπομένως

πρέπει νὰ ἐκλέξωμεν τὸ μικρότερον κακόν, ἀφοῦ κακὸν περιμένομεν πάντες ἐκ τῆς ἐπικρατήσεως τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἐμπολέμων. Τί συμφέρει ἡμῖν; Ἡ κατίσχυσις τοῦ Σλαυτισμοῦ ἢ ἢ κατίσχυσις τοῦ Γερμανισμοῦ; Καὶ ἀφοῦ εἰς τὸ προσεχὲς Συνέδριον τῆς εἰρήνης θὰ τεθῶσιν ἐπὶ τάπητος πάντα τὰ ἀφορώντα τὴν Ἑλλάδα ζητήματα, συμφέρει ἡμῖν νὰ εἰμεθα τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐξηγνητέοι ἢ ἰσχυροί; Ἐὰν καταστῶμεν ἐμπόλεμοι μὲν ἢ ἐσώθημεν. Ἄλλ' ἐὰν ἀναμιχθῶμεν εἰς τὸν πόλεμον παρὰ τὸ πλευρὸν τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ ὀμίλου, καὶ εὐρεθῶμεν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος ἠττημένοι, ὁποῖος ὄλεθρος καὶ ὁποῖα συμφορὰ ἠττημένοι ἡμᾶς; Ἐρωτῶμεν πάντα δυνάμενον νὰ ἀναμείνῃ ἡμᾶς; Ἐρωτῶμεν πάντα ἐκ τῆς Τουρκίας Ἑλληνομίαι; Ὁ ἐλευθερωθεὶς ἐκ τῆς Τουρκίας Ἑλληνομίαι καὶ δουλωθεὶς εἰς τοὺς Σλαύους εὐρίσκειται σήμερον εἰς καλλιτέραν ἢ χειροτέραν θέσιν; Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Βαλκανικῶν πολέμων ἔχασεν ἢ ἐκέρτισεν; Ἐχασε, φωνάζει ὁ Πατριάρχης. Ἐκτός ἐὰν καὶ αὐτὸς εἶνε γερμανόπληκτος ἢ ἀργυρώ- νητος. Οἱ δὲ κάτοικοι τῶν εἰς τοὺς Σλαύους περιελθουσῶν Μακεδονικῶν πόλεων μακαρίζουσι τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν. Ἄς μὴ κρυπτόμεθα ὀπισθεν τῶν δακτύλων μας.

Ἐὰν λοιπὸν θέλωμεν νὰ σώσωμεν τὸν ὑπολειπόμενον ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνομίαι, ἄς μὴ εὐχόμεθα, ἄς μὴ ποθῶμεν τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Σλαυτισμοῦ καὶ τὴν κατάληψιν τοῦ Βυζαντίου ὑπὸ τῶν Σλαύων. Μὴ λησμονώμεν ὅτι ἠγωνίσθη ὁ Σταυρὸς κατὰ τῆς Ἡμισελήνου, καὶ ἐνῶ ἐθριάμβευσεν ὁ Σταυρὸς καὶ συνετρίβῃ ἢ Ἡμισέληνος, ἐν τούτοις οἱ ἀνὰ τὴν Ὄθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν ἐπὶ αἰῶνας ὄλους δρᾶσαντες καὶ ἀκμάσαντες Ἑλληνες Μητροπολίται, οἱ φέροντες εἰς τὰ στήθη αὐτῶν τὸν νικησαντα Σταυρὸν, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι καὶ θρόνον καὶ ποιμνιον, ἐλθόντες εἰς Ἑλλάδα πρόσφυγες. Τοὺς ἐξεδίωξεν ὁ Σταυρὸς τῶν Σλαύων, ἐνῶ ἐπὶ ἑκατονταετηρίδας ὀλοκλήρους τοὺς ἐφιλοξένει ἢ Ἡμισέληνος!

Ὁ πολὺς κόσμος ἐν Ἑλλάδι θέλει νὰ πολεμήσωμεν. Καὶ μάλιστα νὰ πολεμήσωμεν εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Ἀντάντ. Πολὺ καλά. Ἄς πολεμήσωμεν. Ἄλλ' ἐὰν ἠττηθῶμεν, τί θὰ συμβῇ; Θὰ συντριβῶμεν τελείως πρὸς χαρὰν Τούρκων, Βουλγάρων, Ἀλβανῶν, καὶ θὰ φέρωμεν εἰς Ἀθήνας τοὺς Αὐστρογερμανοτουρκοβουλγάρους. Ἐὰν νικήσωμεν, θὰ προσφέρωμεν εἰς τοὺς Ρώσους τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς τοὺς Ἰταλοὺς τὴν Ἡπειρον, τὰ Δωδεκάνησα, τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους διὰ τί νὰ βοηθήσωμεν τὴν Ἀντάντ; Τίνα βοήθειαν ἔδωκεν ἡμῖν εἰς τοὺς κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων πολέμους; Οὐδεμίαν. Τοῦναντίον συνεπάθησε τοὺς ἐχθρὸς ἐπὶ βλάβῃ ἡμῶν. Πρῶτον ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ υπογράψῃ τὴν εἰρήνην μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς ἐπὶ τῶν Νήσων, ἐνῶ αἱ Νῆσοι εἶνε ἑλληνικαί, κατοικοῦνται ὑπὸ ἐλλήνων, κατεκτήθησαν διὰ τοῦ ξίφους καὶ διὰ τοῦ αἵματος ἡμῶν καὶ τὰς κατέχομεν δικαιώματι ἱστορικῷ, ἐθνικῷ, πολεμικῷ. Δεύτερον ἔδωκε πόλεμον εἰς τὴν Τουρκίαν ἀμέσως μετὰ τὸν πόλεμον καὶ ἠγόρασε τὸ «Ριον», ἵνα ἐπανακτήσῃ τὰς Νήσους, ἐνῶ ἢ Ἀγγλία διεκήρυττε καὶ ὀρκίζετο ὅτι πᾶσα Τουρκικὴ κτήσις, ἐκφεύγουσα τῶν χειρῶν τῆς Ὄθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, δὲν ἐπανέρχεται πλέον εἰς αὐτὴν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ. Τρίτον ἢ ἀπληστία καὶ ἀπιστία τῶν Βουλγάρων προεκάλεσε τὸν δεύτερον πόλεμον. Τὰ ἑλληνικὰ ὄπλα ἐθριάμβευσαν, κατεδιώξαμεν τὸν ἐχθρὸν μέχρι Σόφιας, καὶ ὅμως ἢ Ἀντάντ ἔφερε ταύτην μέχρι τῆς Θεσσαλονίκης, ἐπιδιόκρουσα εἰς αὐτὴν καὶ τὴν Καβάλλαν ἀκόμη. Περιφρονήσασα οὕτω τὸ αἷμα τῶν μαχητῶν μας καὶ ἀδικήσασα τὸ θαυμάσιον ἔργον τοῦ ἥρωος Βασιλέως μας. Εἰσὶ πάντα ταῦτα γεγονότα, εἰσὶ πραγματικά, εἰσὶ ἀληθῆ καὶ ἢ ὄχι; Ἄλλ' ἴσως πρέπει νὰ βοηθήσωμεν τὴν Ἀντάντ, διότι ἢ Ἀγγλία δὲν βλέπει μὲ καλὸν ὄμμα τὸν Βασιλοπότην αὐτῆς Γερμανόπληκτον! Ὅπως δὲν ἔβλεπε μὲ καλὸν ὄμμα τὸν ἀείμνηστον Ὄθωνα, θεωροῦσα καὶ ἐκείνον ἐχθρὸν τῆς.

Ἄλλὰ λέγουσιν οἱ ἀνόητοι ὅτι θὰ μᾶς κάμῃ κακὸν ἢ Ἀντάντ ἐὰν δὲν συμπολεμήσωμεν μετ' αὐτῆς. Καὶ διὰ τί δὲν σκέπτονται ὅτι θὰ μᾶς

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Την προσεχῆ Κυριακὴν (11 τρέχοντος) περὶ ὥραν 9ῃ π. μ. τελούντες Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν πατρὸς, ἀδελφοῦ, πάππου καὶ θείου

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Α. ΤΣΙΡΟΠΙΝΑ

Παρακαλοῦμεν ἅπαντας τοὺς φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ δεηθῶσι μετ' ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

Ἐν Ἐρμούπολει τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1915.

Τὰ Τέκνα

Ἐμμανουὴλ Κ. Τσίροπινᾶς Μαρία Ε. Λαδοπούλου

Ἀντώνιος Κ. Τσίροπινᾶς Ζεννὴ Θ. Ἀράγκη

Μαρία Ε. Τσίροπινᾶ

Ἐμμανουὴλ Ε. Λαδοπούλου Θεμιστοκλῆς Γ. Ἀράγκης

Ὁ Ἀδελφός

Παντολέων Α. Τσίροπινᾶς

Οἱ Ἀνεψιοὶ

Οἱ Ἐγγονοὶ

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΠΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ΤΑ ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΠΙΝΚ

Ὁ κ. Ἰωάννης Τσοῦρης, ἔμπορος ἐν Ἀμαλιάδι, μᾶς γράφει τὰ ἑξῆς:

Ἐπὶ τριετίαν, κατόπιν πυρετῶν, ἡ ὑγεία μου εὐρίσκετο εἰς πολὺ κακὴν κατάστασιν. Ὑπέφερον ἐκ θραδείας ἀναιμίας ἢ ὅποια μοὶ ἀφῆρει, ἡμέρα τῇ ἡμέρα, τὰς δλίγας δυνάμεις αἵτινες μοὶ εἶχον ἀπομείνει. Ὑπέφερον ἐπίσης ἐκ δυσπνοίας, ἐστερούμην ὀρέξεως καὶ ἡσθάνιμην τὴν ἰσχύοντά μου αὐξανουμένην. Ἐπὶ πλέον εἶχον κακίστην ὄψιν. Τὰ λαμβανόμενα φάρμακα φαίνεταί μοι δὲν μοὶ ἔκαμον τίποτα, διότι ἡ κατάστασίς μου δὲν ἐβελτιούτο οὐδὲ ὧς. Ἐν τέλει μετεχειρίσθη τὰ καταπότια Πίνκ ἅτινα ὄντως με ἔσωσαν. Ταῦτα ἀνεχάτισαν πάραυτα τὴν ἐξασθενίαν μου καὶ μοὶ ἐπέφερον πολὺ ταχέως αἰσθητὴν καλλιτέρευσιν. Ἦδη εὐρίσκουμαι ἐν τῇ προτέρᾳ ἐξαιρέτῳ ὑγείᾳ μου.

Ζητήσατε εἰς τὰ Καταπότια Πίνκ τὴν ἀνγκούφισιν καὶ δὲν θὰ ἀποτύχητε. Ἐὰν εἰσθε ἐξασθενημένος ἐξ ὑπερμέτρου ἐργασίας, εἰς ἀνελάβετε ἐκ τῆς ἀσθενείας καὶ θέλετε εἰς ἐπισπεύσθη τὴν ἀνάρωσίν σας, ζητήσατε δυνάμεις ἀπὸ τῆς ἐξαιτίας τοῦτο ἀνάξωγονητικὸν τοῦ αἵματος τὸ τονωτικὸν τῶν νεύρων Δώσατε τὰ Καταπότια Πίνκ εἰς τὰ τέκνα σας εἰς στεροῦνται ὀρέξεως, εἰς ὑποφέρουν ἐκ τῆς ἀναπτύξεως ἢ εἰς αἰσθάνονται ἀπλῶς κόπωσιν τῆς ὀποίας δὲν δύνασθε νὰ ἐξαιρέσωσθε τὴν αἰτίαν. Χρησιμοποιήσατε ἐπίσης τὰ Καταπότια Πίνκ σὲς οἱ καταπεπονήμενοι ἐκ τῆς ἐργασίας, εἰς δὲν θέλετε νὰ πέσητε εἰς τοὺς ὄνυχας σῆς νευρασθενείας.

Τὰ Καταπότια Πίνκ εἶνε ἐξαιρετα πρὸς καταπολέμησιν τῆς χλωρώσεως, τῆς γενικῆς ἀδυναμίας, τῶν παθήσεων τοῦ στομάχου, ἡμικρανίας, νευραλγιῶν, ἰσχυαλγίας καὶ ρευματικῶν πόνων.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτεσα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 3.80 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τα 6 κυτία. Διαρκὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Καρδώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου, Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλσκαὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ

μᾶς ἐκλείσει τὰς θύρας του, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι δὲν εἴμεθα ὑπέρθερμοι Βενιζελικοί. Τοῦτο δὲν ἐθεωρήσαμεν ὡς λόγον νὰ καταφερόμεθα κατὰ τῆς ἰπποτικῆς καὶ εὐγενοῦς Γαλλίας, διότι ἔσχε τὴν ἀτυχίαν νὰ ἐκπροσωπηται ἀπὸ οὐχὶ καλοῦς ἀντιπροσώπου. Τὰ παράπονά μας διατυποῦμεν κατὰ τῶν προσώπων, οὐδέποτε ὅμως κατὰ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ του. Τοῦτο ἐπιβάλλει ἡ καλὴ ἀνατροφή, τοῦτο τὸ γνώρισμα τῶν πολιτισμένων λαῶν.

Ἄμα τῇ λήψει τοῦ τηλεγραφήματος ὁ κ. Σοφιανὸς ἐπέδειξε ζηλευτὴν ἐνεργητικότητα, ἐν τῇ δυσχερεῖ ἀληθῶς ἐργασία τῆς στρατιολογίας ὥστε, ὄχι μόνον πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐγκαίρως εἰδοποιήθησαν, ἀλλὰ καὶ τινες μέχρι τοῦδε λησμονήσαντες τὰς ἐποχρεώσεις τῶν ἐνεθυμήθησαν αὐτάς. Δὲν ἀφῆκε πτυχὴν ἢ ὁμοίον τῆς διώρυγος ποῦ νὰ μὴ τὸν ἐλεοκέρθη πρὸς συνάντησιν τῶν στρατιωτικῶν. Μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν ὑπὸ τὸν ναυτικὸν ἥλιον διέτρεξε τὰ ἐκτεταμένα λατομεῖα τοῦ ὄρους Ἄτσινα σὴν ἀντιπέραν ὄχθησιν τῆς Ἐρυθρᾶς, ὅπως ὁ ἴδιος διὰ τοῦ στόματός του εἰδοποίησιν τοὺς ἐκεῖ πολυαριθμοὺς ὁμογενεῖς ἐργάτας, ὧν πολλοὶ ἦσαν στρατευόμενοι.

Ἐν συνεργασίᾳ ἀφ' ἑτέρου μετὰ τῶν προκρίτων τῆς παροικίας, ἐν οἷς διεκρίνοντο ὁ πατριωτικώτατος Γ. Μαῦρος, πρόεδρος τῆς Κοινοτήτος καὶ ὁ ἀποτελῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας κ. Ζαχαριάδης βέης, γεν. Διευθυντῆς τοῦ Ὑγειονομ. Τὸρ καὶ προσωρινῶς τοῦ ἐν Σουεὺς τοιούτου, ἔλαβε πάντα τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα ὑπὲρ τῆς ἀξιοπεποιθῆς ὡς εἶπε συντηρήσεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπερχομένων ἐφέδρων, ἦτις καὶ ἐξεφαλλίσθη.

Κατόπιν τῶν ἐνεργειῶν τούτων τοῦ κ. Προξένου οἱ ἐγκαταλείποντες τοὺς προσφιλεῖς αὐτῶν ὅπως ἀποτίσωσι εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος τὸν τιμιώτατον φῶρον τοῦ αἵματος, θὰ ἔχωσιν τὴν πρηγοσίαν, ὅτι δὲν θὰ στερηθῶσι τῶν μέσων τῆς ζωῆς ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους, μετὰ τὴν πατρίδα, θὰ στρέφονται διαρκῶς οἱ λογιμοὶ τῶν.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΝΑΥΤΩΝ ΑΠΡΕΠΗ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

Εἰς προηγουμένον ἡμῶν φύλλον εἶχομεν γράψει περὶ τινος πλέον ἢ ἀπρεποῦς ἐπεισοδίου οὐτινος ἦρωες ἐγένοντο δύο ὑπαξιωματικοὶ ἐνός τῶν ἐν τῇ λιμένι μας ξενιζομένων γαλλικῶν πολεμικῶν καὶ τὰ γραφόμενά μας ἐκεῖνα φαίνεται ἔθιξαν τὴν φιλοτιμίαν τῶν ἐνδιαφερομένων, οἵτινες διεμύησαν ἡμῖν, ὅτι ἐνηγοῦντο ἀνακρίσεις καὶ θὰ εἰδοτο παραδειγματικὸν μᾶθημα εἰς τοὺς παρεκτραπέτας ὑπὸ τοῦ κυβερνήτου, ὅστις σφόδρα ἐλυπήθη διὰ τὸ ἄκοσμον ἐκεῖνο ἐπεισόδιον.

Αἱ διαβεβαιώσεις αὐταὶ ἐδίδοντο ἐν ἡμέραις καθ' ἣν τὰ καθ' ἡμᾶς πολιτικὰ πράγματα ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὰς βλέψεις τῆς Ἀντάντ.

Ἄλλὰ τὰ πράγματα μεταβάλλονται καὶ σὺν αὐτοῖς καὶ αἱ σκέψεις καὶ αἱ ἰδέαι. Ἡ νῦν πολιτικὴ κατάστασις δὲν φαίνεται νὰ ἱκανοποιῇ τοὺς ἐκπροσωποῦντας τοὺς Ἀνταντικούς, αἱ διαμνησθεῖσαι ἡμῖν ἀνακρίσεις ἐγκατελείφθησαν καὶ νέον ἐπεισόδιον δημιουργεῖται προχθές ἐν τινι καφενείῳ ὑπὸ ὁμάδος οἰνοπλύγων γάλλων ναυτῶν οἵτινες ἐξήμεσαν παντοειδῆ βόρβορον κατὰ παντὸς ὅ,τι σεπτὸν καὶ τίμιον ἔχει ὁ Ἕλλην.

Ἦτο εὐτύχημα, ὅτι ἡ ξενόγλωσσο ἀκοσμία τῶν ἐκβεβηκευμένων τέκνων τῆς εὐγενοῦς Γαλλίας δὲν ἐγένετο καταληπτὴ ἀπὸ τὸ ἐν τῷ καφενείῳ πλῆθος καὶ οὕτως ἀπῆλθον σῶοι καὶ ὑγεῖς τοῦ καφενεῖου οἱ ἴταμοὶ ὕδρισται.

Ἄς λάβωσιν ὅμως ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ Γαλλικὴ δὲν εἶναι τελείως ξένη εἰς τὸν τόπον καὶ ὅτι τῶν τοιούτων ἀκοσμιῶν δὲν θὰ γίνωνται μάρτυρες μόνον ἄνθρωποι σῶφρωνες, ὡς ὁ γενόμενος μάρτυς τοῦ τελευταίου ἐπεισοδίου διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς, ἀλλ' ὅτι ἐνδεχόμενον νὰ εὐρεθῶσι πρὸ τινος θερμοαίμου ὅστις δυνατόν, νὰ σκεφθῇ ὅτι καὶ ἡ ξενία ἔχει τὰ ὄρια τῆς, ὅποτε ἡ γαλλικὴ ἰταμότης ἐνδεχόμενον νὰ δοκιμάσῃ τὴν φλόγα τῆς Ἑλληνικῆς ὀργῆς καὶ τὸ βάρος τῆς Ἑλληνικῆς πυγμῆς.

Ἄν δὲν εὐρίσκωσι τόσον συμφώνους πρὸς τὰς ἰδίας βλέψεις τὰς σκέψεις ἐκεῖνων οἵτινες ἀποστολὴν ἔχωσι νὰ μεριμνῶσι περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων, ἂν οἱ κυβερνῶντες τὴν Ἑλλάδα δὲν τοὺς ἀρέσκωσι, διότι δὲν εἶναι διαθεσιμὸι νὰ διακινδυνεύσωσι τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα χάριν ξένων, βεβαίως οὔτε ἡ Ἑλλὰς τοῖς πταίει, οὔτε αἱ σεπτὰ αὐτῆς κορυφαί, ὥστε ν' ἀσεθῶσι τόσον ἀσέμνως κατ' αὐτῶν. Καὶ ἡμεῖς ἔχομεν πολλάκις ἀφορμὰς παραπόνων κατὰ τῶν ἀντιπροσωπευόντων τὴν Γαλλίαν, ἰδίᾳ ἔταν, ἐπιλανθάνομενοι πάσης ἐπιφυλάξεως ἐπιχειρῶσι νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰ ἐσωτερικά μας, ὡς συνέδη με ἡμᾶς ἐσχάτως, ὅποτε προξενεῖον τι

κάμη κακὸν καὶ ἡ Γερμανία ἐὰν πολεμήσωμεν κατ' αὐτῆς; Ἡ μήπως δὲν δύναται νὰ μᾶς κάμη κακὸν ἡ Γερμανία; Ἄλλοι λέγουσι ὅτι ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰς Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ. Οὐδεὶς ἀντιλέγει. Ἄλλὰ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ συντριβῶμεν; Μᾶς ἔδωκαν λοιπὸν τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὰ 1821 διὰ νὰ μᾶς τὴν πάρουν εἰς τὰ 1915; Δὲν τὸ πιστεύομεν. Ἄλλοι λέγουσι ὅτι ἂν ἡττηθῶμεν θὰ εἶνε πρὸς τιμὴν μας, διότι θὰ πέσωμεν μετὰ τῶν Ρώσων, τῶν Ἰταλῶν, τῶν Γάλλων, καὶ τῶν Ἀγγλῶν. Εἰς τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο δὲν ἀπαντῶμεν, διότι στερούμεθα φρενολογικῶν γνώσεων.

Ὑπάρχουσι καὶ οἱ φοβούμενοι τὴν μεγέθυσιν τῆς Βουλγαρίας. Ἄλλ' ἐν πρώτοις, ἀφοῦ οἱ φίλοι τῆς Ἀντάντ θεωροῦσι βεβαίαν τὴν ἦπταν τῶν Γερμανοαυστροτουρκικοβουλγαρικῶν, πῶς θὰ μεγάλωσῃ ἡ Βουλγαρία; Ἐὰν πάλιν πρόκειται νὰ νικήσῃ ἡ Γερμανία, θὰ ἡττηθῇ ἀρά γε δι' ἡμῶν καὶ πρέπει νὰ ἐξέλθωμεν ἡμεῖς; Καὶ διὰ τί δὲν ἐφοβήθημεν τὴν μεγέθυσιν τῆς Βουλγαρίας μετὰ τὸν Τουρκοβαλκανικὸν πόλεμον, ἦτις ἐφθασε μέχρι Θεσσαλονίκης, Νύσσης καὶ Ἁγίου Στεφάνου σχεδόν; Διὰ τί δὲν ἐφοβήθημεν τὴν μεγέθυσιν τῆς Βουλγαρίας ὅτε ἡ Ἀντάντ ἐπρότεινε καὶ ἡμεῖς ἐδέχθημεν νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὴν παλλημαρτιάτικα τὰς Σέρρας, τὴν Δράμαν, τὴν Καβάλλαν, τὴν Δοϊράνην, τὴν Γευγελή, τὸ Μοναστήριον καὶ ἄλλας Ἑλληνικὰς καὶ Σερβικὰς κτήσεις; Ὅταν δὲ ἀποκηρύττομεν τὴν Θράκην, ὅταν ἀποβάλλωμεν τὴν Ἠπειρὸν, ὅταν παραδίδωμεν τὴν Μακεδονίαν, ὅταν ἐπιτρέπωμεν εἰς τὴν Τουρκίαν ἐπιφυλάξιν δικαιωμάτων αὐτῆς ἐπὶ τῶν Νήσων, ὅταν αὐτοκατηγορούμεθα ἐπὶ προγοιοληξία, ἀποτελεῖ πατριδοκαπηλεία ἢ θρηνησὶδιὰ διὰ τὴν τυχὸν μεγέθυσιν τῆς Βουλγαρίας. Κύριοι, ἀνάγκη εἰλικρινείας.

Ἄς προσέξωμεν. Ἄς μὴ ὀθῶμεν τὰ πράγματτα. Μὴ νομίζομεν ὅτι αἱ Βέλγοι εἶνε εὐχαριστημένοι διὰ τὴν σημερινὴν θέσιν τῶν, αἰτίοι οὗτοι ἐκουσίως, δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι ἀνεμίσθησαν εἰς τὸν πόλεμον. Καὶ οἱ Ἰταλοὶ ἠθέλησαν τὸν πόλεμον. Ἄλλὰ τίς δὲν γνωρίζει ὅτι ἤδη μετενόησαν διὰ τοῦτο; Ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶνε οὔτε ἀνόητος οὔτε ἀντιπατριώτης. Ὁ Κωνσταντῖνος θέλει νὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ ἐξυπηρετεῖ μόνον τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα.

Ἐφ' ὅσον ἔχομεν ὑπὲρ ἡμῶν τὰ πραγματικὰ γεγονότα, δὲν πρέπει νὰ βασιζώμεθα εἰς αἰσθηματολογικὴν ἰδεολογίαν. Πάντως ἡ οὐδετερότης θὰ μᾶς βλάψῃ ὀλιγώτερον, καὶ ἴσως μάλιστα δὲν μᾶς βλάψῃ διόλου, ἀλλὰ τούναντίον μᾶς ὠφελήσει. Ἡμεῖς πρέπει νὰ σκεπτόμεθα καὶ νὰ φροντίζωμεν πῶς θὰ ζημιωθῶμεν ὀλιγώτερον ἢ πῶς θὰ ὠφεληθῶμεν περισσότερο. Π. Μ. Σ.

Ο ΕΝ ΣΟΥΕΖ ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΟΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Εὐχαρίστως μεταφέρομεν ἐκ τῆς Ἑλληνοφώνου Ἀλεξανδρινῆς συναδέλφου «Νέα» ἀνταπόκρισιν ἐκ Σουεὺς, ἐν ἣ γίνεταί πλέον ἢ εὐφημος μνεῖα περὶ τοῦ ἐκεῖσε προξένου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ ἀγαπητοῦ συμπολίτου μας κ. Δημητρίου Α. Σοφιανοῦ ὃν ἐξ ἀταβισμού διακρίνει ἡ εἰλικρινὴς ἀφοσίωσις πρὸς τὸ καθῆκον, ἡ ἄκρα ἐνεργητικότης καὶ ὁ ζῆλος περὶ τῆς ὅσον ἐνεσι ἀριωτέρου ἐκτελέσεως πάσης ὑπηρεσίας ἣν ἡ πολιτεία ἀνατίθησιν αὐτῷ, τιμῶν οὕτω καὶ τὴν κυβέρνησιν, ἣν ἐκπροσωπεῖ ἐν τῇ ξένη, καὶ τὴν γενέτειραν Ἐρμούπολιν, ἣτιν δικαίως ἐναβρύνεται τοιούτους ἔχουσα υἱούς.

Μετὰ τὴν προσδοκωμένην προθυμίαν, ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ διατάγματος τῆς ἐλιστρατείας προσήλθον εἰς τὸ Προξενικὸν Κατάστημα οἱ ἐφεδροὶ τῆς Προξεν. περιφερείας Σουεὺς, ὅπως λάβωσι τὰ φύλλα πορείας καὶ σπεύσωσιν εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος.

Ἄν ὀφείλωνται συγκαταστήσει εἰς τὰ γενναῖα παλλημαρτία τὰ ὅποια, πρὶν λητμονήσωσιν τὰ βάρη καὶ τοὺς κόπους, δύο ἐνδόξων πολέμων, σπεύδουσιν ἐκ νέου πρὸς ἐκπαλῆρωσιν τοῦ ἱεροῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος, θερμότατα τοιαῦτα ὁμοίως ὀφείλονται εἰς τὸν ἐνταῦθα Προξενικὸν κ. Δημήτριον Σοφιανόν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΜΠΟΛΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ

Εν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, καμψθεὶς ὑπὸ ἰσχυρῶν κτυπημάτων νόσου κεραυνοβόλου, ὑπέκυψεν εἰς τὸ μοιραῖον ἔγκριτος τῆς πόλεώς μας ἰατρός, κράτιστος δὲ ἐπιστήμων, ὁ συμπολίτης **Εὐάγγελος Μπόμπολας**.

Ὁ ἀφ' ἡμῶν ἀπελθὼν συμπολίτης διεκρίνετο διὰ τὴν εἰλικρίνειαν αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν σοβαρότητα καὶ ἐπιμέλειαν μεθ' ἧς ἐξήσκει τὴν θείαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὴν τέχνην, καὶ διὰ τοῦτο εἰσέτατο παρὰ πάντων, ἀνεγνωρίζετο δὲ ὑφ' ὅλων ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτοῦ μόρφωσις καὶ ἰκανότης. Ἐπὶ σειράν δὲ ἐτῶν διετέλεσεν ἰατρός τῶν παρ' ἡμῖν Ὀρφανοτροφείων, ὑγιεινομικὸς καὶ ἐσχάτως ἐπὶ ἑπταετίαν Δημοτικὸς τοιοῦτος, ὑπηρετήσας μετ' αὐταπαρνήσεως τοὺς πτωχοὺς συνδημῶτας μας, ἰδίᾳ κατὰ τὰς ἐπισκέψεις διαφόρων κατὰ καιροὺς ἐπιδημικῶν νόσων.

Ἡ κηδεῖα του ἐγένετο ἐπιβάλλουσα χοροστατήσαντος τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου κ. Ἀθανασίου. Τὰς ταινίας τοῦ φερέτρου ἔφερον τέσσαρες τῶν συναδέλφων του. Ἡ «Ἱατρικὴ Ἐταιρεία» καὶ ἡ «Ἀλληλοβοήθεια», ἧς διετέλει ἰατρός ὁ μακρίτης ἐπὶ ἔτη μακρὰ, ἐξέδωκαν ψηφίσματα ἐπὶ τῇ θανάτῳ αὐτοῦ, κατέθηκαν δὲ καὶ βαρυσίμους στεφάνους ἐπὶ τῆς σοροῦ του. Ὁ ἰατρός κ. Ε. Ἀρφάνης ἀπήγγειλε λόγον ἐπιτάφιον, ὃν κατωτέρω δημοσιεύομεν.

Τὸ «Βῆμα» εὐχόμενον αἰωνίαν ἀνάπαυσιν εἰς τὸν μεταστάνα καλὸν φίλον Εὐάγγελον, συλλυπεῖται ἀπὸ καρδίας τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, οἵτινες συνετρίβησαν ψυχικῶς ἐκ τῆς ἀπωλείας προσφιλοῦς καὶ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ καὶ προστάτου.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ ΤΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΜΠΟΜΠΟΛΑ

ὑπὸ τοῦ
κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΦΑΝΗ Ἱατροῦ
(Ἐντολῇ τῆς «Ἱατρικῆς Ἐταιρείας»)

Δὲν παρέρχεται ἔτος χωρὶς νὰ συνοδεύωμεν καὶ ἓνα συναδέλφον εἰς τὴν ὑστάτην ταύτην καὶ πένθιμον κατοικίαν. Νωπὸν εἰσέτι τὸ χῶμα καλύπτει τὸν Δελαγραμμάτικαν καὶ Σταυρίδην, καὶ δὲν ἐξηλείφθη εἰσέτι ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἀπαισία εἰκὼν τῶν γυμνῶν ὀστέων εἰς ἃ κατέληξεν ὅλη ἐκείνη ἡ φωτεινὴ καὶ ὑπέροχος δρᾶσις τοῦ Ἀποστολίδου καὶ Καλομενοπούλου, καὶ ἰδοὺ περὶ τὸ φερέτρόν σου, ἀγαπητὲ Εὐάγγελε, συνήχθημεν καὶ πάλιν ὅπως ἀποτίσωμεν τὸν ἐτήσιον πρὸς τὸν θάνατον φόρον, οἱ συναδέλφοί σου, οἱ συμμαχηταί σου. Μαχόμεθα ὄντως νυχθημερὸν οἱ μύσται τῆς θείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ τέχνης τὸν φοβερώτερον τῶν ἀγῶνων κατὰ τοῦ ἀμειλίκτου πάσης ζωῆς ὑπάρξεως ἐχθροῦ, τοῦ θανάτου. Καὶ μαχόμεθα κατ' αὐτοῦ προκινδυνεύοντες πάντοτε ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων, ὅπως σώσωμεν ἀπὸ τοὺς ὄνυχας καὶ τὰ βέλη αὐτοῦ τὸ ἀγωνιῶν βρέφος, τὴν θάλουσαν νεότητά, ἢ τὸ γῆρας τὸ κεκμηκός. Καὶ ὁ θάνατος ἐκδικούμενος ἡμᾶς, πλήττει ἀμειλίκτως καὶ πρωτίστως τοὺς ἰατροὺς οἵτινες προτάσσοσι τὰ στήθη αὐτῶν, καὶ οὐς εὕρισκε ἐξηντημένους ἐκ τῆς διηγεκοῦς πρὸς αὐτὸν πάλης. Τὴν τύχην ταύτην δὲν ἠδυνήθης νὰ διαφύγῃς καὶ σὺ, ἀγαπητὲ μου Συνάδελφε. Ἡθέλησες ν' ἀγωνισθῆς καὶ σὺ κατὰ τοῦ θανάτου εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἐκ φιλοτιμίας, καὶ οὐχὶ ἐκ συμφέροντος, καὶ ἀνέλαδες νὰ προσπίσης τὴν ὑγίαν τῶν πτωχῶν τῆς Ἐρμουπόλεως δημοτῶν, καὶ νὰ σώσῃς τὴν ζωὴν ἀπόρων καὶ εὐπόρων μελῶν πολυμελοῦς τῆς πόλεώς μας Σωματείου. Τὴν προθυμίαν καὶ τὸν ζῆλον ὃν κατέβαλες πρὸς ἐκσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τῆς δυσχεροῦς σου ταύτης ἀποστολῆς, διέκρινε τὸ ἀγρυπνον τοῦ θανάτου βλέμμα καὶ σ' ἐπληξε διὰ τοῦ βέλους αὐτοῦ ἐν τῇ ἀκμῇ σου, ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς, καθ' ἣν στυγερῶν κατὰ σκοπὸν εἶχες ἐπιστρέψει ἐκ τῆς μάχης καθ' ἣν ἠγωνίσθης νὰ προφυλάξῃς ἀπὸ τῶν βελῶν αὐτοῦ ἄλλας ὑπάρξεις. Καὶ σὲ κατέρριψε πρὸς τετραετίας χαμαί, σ' ἐτραυμάτισεν, ἀλλὰ δὲν σὲ συνέτριψε. Ἡδυνήθης καὶ πάλιν νὰ ἐγερθῆς, καὶ πρὶν ἢ ἐξέλθῃς ἀπὸ τῆς κλίνης σου ἦδη, ἤρξασο τοῦ ἔργου σου, τοῦ ἀμειλίκτου κατὰ τῆς νόσου καὶ τοῦ θανάτου πολέμου. Καὶ τίς δὲν θαύμασε τότε τὴν ἐθελο-

θυσίαν σου μεθ' ἧς τραυματίας τοῦ ἐπαγγελματικῶ ἀγῶνος καὶ ἡμίπληκτος ἐσπευδὲς οὐ μόνον παρὰ τὴν κλίνην τῶν καμνόντων, καὶ ὅπου τὸ καθήκον σ' ἐκάλει, ἀλλὰ καὶ ὅπου ὁ ἐγώσιμος καὶ ἡ ἀδιακρίσια τῆς ἀχαρίστου πελατείας σὲ ἠνάγκασε νὰ προστρέχῃς. Ἰδίως ὅμως σ' ἐθαυμάσαμεν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιδημίαν τῆς εὐλογίας ἐν τῇ πόλει ἡμῶν. Εἰς σὲ κατὰ τὴν δυσχερῆ ἐκείνην περίστασιν καθ' ἣν οἱ ἄλλοι νέοι συναδέλφοι ἠγωνίζοντο ἐπὶ τῶν πεδίων τῆς τιμῆς νὰ προσφέρωσι τὴν ἱατρικὴν τῶν ἀρωγὴν εἰς τοὺς ἥρωας τῶν δύο μας πολέμων, εἰς σὲ ὡς ἰατρὸν τοῦ Δήμου εἶχεν ἀνατεθῆ τῶν εὐλογιῶντων ὀδομήκοντα περίπου συμπολιτῶν μας ἡ περίθαλψις καὶ νοσηλεία. Ἐθαυμάσαμεν τότε τὸ σθένος σου τὸ ψυχικὸν ὅπερ ἐκράτυνε τὰς ἀσθενεῖς σου σωματικὰς δυνάμεις καὶ κατάρθωνες ν' ἀναρριχᾶσαι ἐπὶ κρημνῶν καὶ βράχων καὶ ὄρεων, ὅπως προσφέρῃς τὴν πολυτιμὸν σου συνδρομὴν εἰς τοὺς μακρὰν τῶν οἰκείων τῶν καὶ τῶν προσφιλῶν τῶν προσβεβλημένους ἐκ τῆς ἐπαράτου νόσου, καὶ ἀπομεινωμένους εἰς τὸ μεμακρυσμένον ἐκεῖνο θεραπευτήριον. Μὲ προφανῆ κίνδυνον τῆς ὑπολειπομένης σοὶ ζωῆς εἰσῆρχεσο καὶ ἐθεράπευες καὶ προσήνεγκες τὴν ἀρωγὴν σου εἰς τὸ πλήρες μολυσμάτων ἐκεῖνο ἐνδιαίτημα. Καὶ τοὺς ἀγῶνας σου τούτους ἐξετίμησεν οὐ μόνον ἡ Κοινωνία καὶ ἡ Δημοτικὴ ἀρχή, ἀλλὰ καὶ ἡ «Ἱατρικὴ Ἐταιρεία Σύρου» ἧτις δι' ἰδιαιτέρου τότε ἐγγράφου τῆς σοὶ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς, τὴν εὐαρέσκειάν τῆς καὶ τὰς εὐχαριστίας τῆς. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο ἐνθυμοῦμαι ὅποιαν σοὶ προὔξενισεν ἐντύπωσιν καὶ χαρὰν, διότι ἦσον εἰθισμένος ὡς καὶ οἱ λοιποὶ τῶν συναδέλφων σου νὰ θερίζῃς ἀγνωμοσύνην, πικρίαν καὶ ἀχαριστίαν ἀπὸ τὰς θυσίας καὶ τοὺς κόπους οὓς σπείρομεν καθ' ἑκάστην. Τὴν χαρὰν ταύτην ἠσθάνθης καὶ ὅταν ἐξῆλθες τῆς οἰκίας σου κατὰ τὸν πρῶτον σου τραυματισμὸν, κατὰ τὴν ἀνάρρωσιν σου ἐκ τῆς πρώτης τῆς νόσου προσβολῆς. Εἶδες τότε μετὰ πόσης στοργῆς καὶ εὐγνωμοσύνης καὶ εὐχαριστιῶν σὲ περιέβαλον οἱ πελάται σου, οἵτινες ἐξετίμων τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν μεθ' ὧν παρηκολούθεις τῶν νόσων τὰς φάσεις, καὶ τὴν ἐπιμονὴν μεθ' ἧς ἐπάλαιες κατὰ τῶν ἐλαχίστων τῶν νοσημάτων προσβολῶν καὶ ἐπακολουθημάτων. Τὰς ἐκδηλώσεις ταύτας τῆς συμπαθείας καὶ τῆς ἐκτιμῆσεως ἀφθόνους συνεκόμισες τότε, διότι καὶ ἡ φειδωλὴ Κοινωνία τότε μόνον μᾶς εὐγνωμονεῖ καὶ μᾶς σύμπονεῖ ὅταν ἴδῃ ὅτι διατρέχομεν κίνδυνον, ὅταν φοβεῖται ὅτι θάττον ἢ βράδιον θὰ λείψῃ καὶ ἄλλος ἐκ τῶν μαχομένων ὑπὲρ αὐτῆς, ἀφθονωτέρας δὲ μᾶς τὰς ἀπονέμει πάντοτε περὶ τοῦ τάφου τὸ χαῖνον στόμιον. Τὰς συμπαθείας ταύτας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἀπείρων σου πελατῶν ἀποκομίζεις καὶ σὺ, ἀτυχῆ μας συνάδελφε, ὡς μόνην παρηγορίαν τῶν πικριῶν δι' ὧν ἡ ζωὴ σὲ ἐπότισε, καὶ μετ' αὐτῶν ἀποκομίζεις ἀμέριστον τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν Συναδέλφων σου καὶ τῆς «Ἱατρικῆς Ἐταιρείας», ἧτις δυστυχῶς εἰς ἐμὲ ἀνέθηκε τὴν ἀχαρὶ καὶ πένθιμον ἐντολὴν νὰ σὲ ἀποχαιρετίσω τὸ ὑστατον.

Ο κ. Α. ΤΟΜΑΝ

Ἐκφράζομεν καὶ ἡμεῖς τὴν λύπην μας μετὰ τῶν ἄλλων συναδέλφων διὰ τὴν ἀπόλυσιν ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως τοῦ Νομάρχου Ζακύνθου συμπολίτου μας κ. Ἀλ. Τόμαν. Δὲν γνωρίζομεν ἂν ἔχη τὸ δικαίωμα μία Κυβέρνησις νὰ λέγεται Ἀνορθωτικὴ ὅταν ἀπολύῃ τῆς ὑπηρεσίας ἀνώτερον ὑπάλληλον τῆς χρηστότητος καὶ τῆς ἰκανότητος τοῦ κ. Τόμαν διὰ νὰ διωρίσῃ ἀνθρωπὸν τοῦ κόμματος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν πρέπει νὰ ὀμιλῶμεν περὶ παλαιοκομματισμοῦ καὶ φαυλοκρατίας. Ἐπειτα δὲ οἱ Κυκλάδιοι οἱ κατέχοντες ἐν τῇ Πολιτείᾳ ἀνωτέρας θέσεις εἶνε τόσο οἱ λίγοι καὶ τόσο ἐπιλεκτοὶ, ὥστε νὰ αἰσθάνεται τις ὡς ἀδίκημα καὶ ὡς προσβολὴν τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς ἀρχῆς συμπολιτῶν μας, οἵτινες τιμῶσι τὰς θέσεις ἃς κατέχωσιν. Ὁ κ. Βενιζέλος δεκάκις ἐσχημάτισε καὶ ἀνεσχημάτισε μέχρι τοῦδε Κυβερνήσεις χωρὶς νὰ τιμῆσῃ τὰς Κυκλάδας διὰ τῆς ἀναδείξεως ἐνὸς Ὑπουργοῦ. Ἐκτὸς ἐὰν οἱ συνεργάται αὐτοῦ εἶνε ἀνώτεροι τῶν Βουλευτῶν μας ἔκτος ἐὰν οἱ ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπρόσωποι τοῦ Νομοῦ μας δὲν εἶνε ἱκανοὶ νὰ καθέξωσιν ὑπουργικὸν θῶκον, κατώτεροι ὅλοι ὅλων τῶν μέχρη τοῦδε ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου ὑπουργοποιή-

θέντων νέων καὶ παλαιῶν ἀνδρῶν. Δὲν ἀρκεῖ λοιπὸν τοῦτο, ἀλλὰ πρέπει νὰ παύωνται καὶ οἱ Κυκλάδιοι οἱ κατέχοντες ὀπωσδήποτε διακεκριμένην ἐν πᾷ Διοικήσει τῆς Χώρας θέσιν; Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Ζαῦρη θ' ἀνακαλέσῃ τὸ Διάταγμα τῆς ἀπολύσεως τοῦ κ. Τόμαν, πολὺ περισσότερον ἀφοῦ οἱ ἀποτε- λούντες τὴν Κυβέρνησιν ταύτην κ. κ. Ζαῦρης, Θεοτόκης, Ράλλης, Δραγοῦμης, Γούναρης, Κυβερνήσαντες καὶ ἄλλοτε τὴν Χώραν, διετήρησαν ἐν τῇ θέσει τοῦ Νομάρχου τὸν κ. Τόμαν, ἄνδρα ἐν τῇ θέσει τοῦ Νομάρχου τὸν κ. Τόμαν, ἄνδρα ἐγνωσμένης χρηστότητος καὶ ἰκανότητος, ὅστις καὶ ὡς Βουλευτῆς καὶ ὡς Προεδρεύων τῆς Βουλῆς καὶ ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ ὡς Νομάρχης ἐπὶ μακρὰν σειράν ἐτῶν προσέφερεν ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πατρίδα.

ALLIANCE FRANÇAISE
Ἀπὸ τῆς παρουσίας ἐβδομάδος ἤρχισαν αἱ ἐγγράφαι καὶ τὰ μαθήματα τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Alliance Française.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐράνων
Τῇ συμπράξει τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου κ. Ἀθανασίου καὶ τοῦ Νομαρχοῦ κ. Ποντιακῆ συνεκροτήθη πολυμελής ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων διὰ τὰς ὁποίας οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἐνήργησέ τι, καίτοι συνεπληρώθη μὴν ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς. Ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος καὶ ὁ κ. Νομαρχὸν ἐτόνισαν τὰ δέοντα ἐπὶ τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ πρὸς τοὺς ἀποτελέσαντας τὴν ἐν λόγῳ ἐπιτροπείαν ἐπιλέκτους συμπολίτας. Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἡ ἡμετέρα κοινὴν θὰ ἐπιδείξῃ τὰ γενναῖα, φιλόανθρωπα καὶ φιλοπάτριδα αὐτῆς αἰσθήματα ἐμπράκτως, ἀνακουφίζουσα διὰ τοῦ ὀβολοῦ αὐτῆς τὰς πασχούσας οἰκογενεῖας τῶν φρουρῶν τῆς Πατρίδος. Ἐχομεν δὲ πλήρη πεποίθησιν ὅτι τόσο τὸ ποσὸν τῶν ἐράνων ὅσον καὶ τὸ βόηθημα τῆς Πολιτείας θὰ διανεμῶνται μετὰ τάξιν, ἀμεροληπίαν, αὐστηρότητα καὶ δικαιοσύνην.

Ἡ ἑορρολογία τῆς ναυτιλίας

Τὸ Ναυτιλιακὸν Τμήμα τοῦ παρ' ἡμῖν Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου συνελθὼν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἰς ἐπιμελητέας συσκέψεις διὰ τὸ ζήτημα τῆς προτεινομένης φορολογίας τῶν κερδῶν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, καθὼς καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπιτάξεως τῶν μεγάλων φορητῶν ἀτμοπλοίων, ἐν συνενοήσει μετὰ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, προέβη εἰς διαφόρους ἐνεργείας καὶ προέτεινε διάφορα μέτρα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπικρατήσωσι παρὰ τοῖς ἀμοδιῶν σχέψεις φροντισεως καὶ δικαιοσύνης ἐπιμεροτέρων τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθειμένων μέτρων διὰ νὰ μὴ ὑπόστῃ τὸ ναυτιλιακὸν ἐπιμελητήριον τὴν ὑπάρξιν αὐτῆς ἡ ἡμετέρα ἐμπορικὴ ναυτιλία, ἧτις καὶ τιμὴν περιποιεῖ εἰς τὸ Κράτος καὶ κίνησιν καὶ ζωὴν προσδίδει εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν κοινὴν ἐν γένει. Ὅτι σήμερον ἡ ἐμπορικὴ ναυτιλία κερδίζει πολλὰ, οὐδεὶς ἀντιλέγει, πρέπει ὅμως νὰ ἐξετασθῇ μὴπως διὰ τῶν σημερινῶν κερδῶν θεραπεύει ζημίαν τοῦ παρελθόντος; μὴπως τὰ σημερινὰ τῆς ναυτιλίας ἔσοδα εἶνε περισσότερα καὶ βαρύτερα τοῦ παρελθόντος; Βέβαια δὲν πρέπει νὰ ἐπιβαρύνῃ ἡ ἐξ ἀνάγκης ἐπιβαλλομένη φορολογία τὸν λαόν, ἀλλὰ τὰ κέρδη τῶν ἐπιχειρησέων, πάντοτε ὅμως τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ ἐν μέτρῳ καὶ δικαιοσύνη. Μὴ σπεύσωμεν, καὶ ἀντὶ καλοῦ, κακὸν ἐπιτύχομεν.

Ἡ φανέλλα τοῦ στρατιώτου

Ἡ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τῆς ἐριτίμου συμπολιτῆδος κυρίας Βιργινίας Στ. Κρίνου Ἐπιτροπὴ τῶν ἀξιοτιμῶν κερδῶν τῆς Ἐρμουπόλεως προέβη εἰς ἐνεργείαν ἐράνων διὰ τὴν φανέλλαν τοῦ στρατιώτου, ἐργασίαν αὐτῆς ἡ Πριγκίπισσα Ἀλίκη. Αἱ καλὰ αὐτὰ τὴν, εἰσέπραξαν ἀρκετὰ γενναῖον ποσὸν διὰ τοῦ ὁποίου παρεσκευάσαν φανέλλας καὶ κάλτσας καὶ ἀπέστειλαν εἰς Δράμην πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς ἀπόρους συμπολίτας ἐπιστράτους. Τοῦτο ὑπῆρξεν ὡς πρώτη ἀποτέραν ἀποστολὴν μαλλίνων εἰδῶν διὰ τοὺς φρουροὺς τῆς Πατρίδος, οἵτινες εὐρισκονται ἐκτεθειμένοι εἰς Συγγαίρομεν τὰς εἰρημένους Κυρίας διὰ τὴν θεάρεστον αὐτῶν πράξιν, δι' ἧς θ' ἀνακουφισθῶσιν οἱ ἐπιστράτοι μας καὶ θὰ προφυλαχθῶσιν ἀπέναντι τοῦ ψυχροῦ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἠπείρου.

Μία ποροσθήκη

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν εὐρέθη νεκρὸς ἐν τῷ ὀμιῶν αὐτοῦ ὁ ἐργατικὸς Ἐμμανουὴλ Κοντροχᾶς. Ὁ ἀποθανὼν μετεφέρθη εἰς τὸ Νεκροταφεῖον, ἵνα ἀντὶ νὰ τοποθετηθῇ εἰς τὴν αἵθουσαν τοῦ Νεκροσκοπητηρίου ὑπὸ τῶν κληρονόμων ἐσχάτως τὸ ἡμέτερον Κοινὸν μας Ὁμιστοκλέους Πετροκοκκίνου, καὶ ἐκεῖ νὰ ἀναχθῆς Κοντροχᾶς ἀπεγυμνώθη καὶ ἐρρίφθη εἰς μίαν Διατὶ τοῦτο; Εἰς τι λοιπὸν χρησιμεῖ τὸ Νεκροσκοπιον; Τὸ τέλος πάντων εὐθύνεται διὰ τὸ ἀπονο τοῦ, οἵτινες κατὰ συμπτώσιν καὶ κατέκριναν πολλοὶ ἔσειχον ἐπισκερθῆ τὸ Νεκροταφεῖον; Εἴμεθα περίεργοι νὰ μάθομεν περὶ ὅλων τούτων.